



Zalecenie AAC dotyczące oceny Wspólnej Polityki Rybołówstwa

AAC 2025-04

Maj 2025 r.



Komitet Doradczy ds. Akwakultury (AAC) wyraża wdzięczność za wsparcie finansowe
otrzymane od UE





Indeks

Indeks	2
I. Kontekst.....	3
II. Uzasadnienie	3
III. Zalecenia.....	6

I. Kontekst

Komitet Doradczy ds. Akwakultury (AAC) z zadowoleniem przyjmuje ocenę Wspólnej Polityki Rybołówstwa.

AAC stwierdza z niepokojem, że ankieta¹ i komunikat Komisji² o konsultacjach publicznych w sprawie rozporządzenia dotyczącego Wspólnej Polityki Rybołówstwa odnoszą się tylko do rybołówstwa, a nie do akwakultury.

Ocena opiera się między innymi na pakiecie dotyczącym rybołówstwa i oceanów przyjętym w lutym 2023 r. Pakiet ten ma na celu poprawę zrównoważonego rozwoju i odporności unijnego sektora rybołówstwa i akwakultury. Pakiet składa się z czterech elementów:

1. Komunikat w sprawie transformacji energetycznej w sektorze rybołówstwa i akwakultury w UE
2. Plan działania na rzecz ochrony i odbudowy ekosystemów morskich dla zrównoważonego i odpornego rybołówstwa
3. Komunikat w sprawie Wspólnej Polityki Rybołówstwa dziś i jutro
4. Sprawozdanie na temat wspólnej organizacji rynku produktów rybołówstwa i akwakultury.

II. Uzasadnienie

Komunikat w sprawie transformacji energetycznej w sektorze rybołówstwa i akwakultury w UE

Komunikat w sprawie transformacji energetycznej przedstawia ramy transformacji energetycznej w sektorze rybołówstwa i akwakultury. W Komunikacie podano argument, według którego energochłonność sektora, jego zależność od paliw kopalnych oraz ambicja Unii, by osiągnąć neutralność klimatyczną do 2050 r., wskazują na potrzebę zmniejszenia zależności od paliw kopalnych i jak najszybszego przejścia na odnawialne i niskoemisyjne źródła energii.

Komunikat nie uwzględnia właściwie różnic między rybołówstwem a akwakulturą.

Zużycie paliwa w akwakulturze morskiej i słodkowodnej jest niewielkie. Analiza podziału kosztów wykazuje, że energia stanowi jedynie 2% całkowitych kosztów w akwakulturze morskiej,³ a w większości przypadków akwakultury słodkowodnej jest nieistotna. Emisje gazów cieplarnianych (GHG) z energii elektrycznej wykorzystywanej w przedsiębiorstwach akwakultury lądowej zależą od przejścia państwa członkowskiego na odnawialne źródła energii, a także od inicjatyw w zakresie optymalizacji zużycia energii na poziomie hodowli.

¹https://ec.europa.eu/eusurvey/runner/CFP_Regulation_Evaluation

² https://oceans-and-fisheries.ec.europa.eu/news/commission-opens-public-consultation-common-fisheries-policy-regulation-2025-01-27_en

³ Sprawozdanie gospodarcze na temat akwakultury w UE, STECF 22-17

Pasza stanowi 23-60% kosztów produkcji w akwakulturze ryb,⁴ a pasza jest głównym czynnikiem powodującym emisję gazów cieplarnianych.

- AAC twierdzi, że Komunikat ten jest stronniczy w stosunku do rybołówstwa, ponieważ wyklucza ten główny czynnik kosztów i emisji gazów cieplarnianych w akwakulturze.

Plan działania na rzecz ochrony i odbudowy ekosystemów morskich dla zrównoważonego i odpornego rybołówstwa

Plan działania uwzględnia wyłącznie rybołówstwo.

Komunikat w sprawie Wspólnej Polityki Rybołówstwa dziś i jutro

Komunikat odnosi się zasadniczo do czterech wytycznych Komisji dotyczących akwakultury (dobre praktyki administracyjne i regulacyjne, dostęp do przestrzeni, efektywność środowiskowa i łagodzenie zmian klimatycznych) i stwierdza, że reforma Wspólnej Polityki Rybołówstwa (WPRyb) z 2013 r. w połączeniu z unijnym finansowaniem „pozwoliła na postęp w zakresie zrównoważonego rozwoju i konkurencyjności tego ważnego sektora”.

- AAC nie zgadza się z tym wnioskiem i odnosi się między innymi do sprawozdania Europejskiego Trybunału Obrachunkowego.⁵
- AAC stwierdza, że Komunikat ten nie przedstawia we właściwy sposób właściwej sytuacji akwakultury w UE.
- AAC ubolewa, że Komunikat nie uwzględnia zaleceń AAC i ważnych punktów, takich jak dobrostan ryb, zdrowie ryb i skorupiaków, terminologia, usługi ekosystemowe i akwakultura ekologiczna.

Sprawozdanie na temat wspólnej organizacji rynku produktów rybołówstwa i akwakultury

- AAC odnosi się na przykład do niedawnych zaleceń dotyczących informacji dla konsumentów⁶ i organizacji producentów/organizacji międzybranżowych⁷.

Kompas Konkurencyjności dla UE

Przy ocenie akwakultury należy wziąć pod uwagę ambicje i inicjatywy Komisji mające na celu zwiększenie konkurencyjności Europy, a w szczególności potrzebę „zmiany biegów” AAC stwierdza, że dla unijnej akwakultury istotne są dwie inicjatywy:

⁴ Ibid

⁵ Polityka UE w zakresie akwakultury: Stagnacja produkcji i niejasne wyniki pomimo zwiększonego unijnego finansowania, Europejski Trybunał Obrachunkowy, 2023 r.

⁶ Komitet Doradczy ds. Akwakultury – Komitet Doradczy ds. Rynków, 2024 r. Zalecenie w sprawie informowania konsumentów o produktach rybołówstwa i akwakultury, w szczególności w kontekście sektora hotelarsko-gastronomicznego <https://aac-europe.org/en/publication/aac-mac-recommendation-on-consumer-information-on-fishery-and-aquaculture-products-particularly-in-the-context-of-the-horeca-sector/>

⁷ Komitet Doradczy ds. Akwakultury, 2021 r. Zalecenie w sprawie roli organizacji producentów w zrównoważonym rozwoju akwakultury <https://aac-europe.org/en/publication/aac-recommendation-on-the-role-of-producers-organisations-in-the-sustainable-development-of-aquaculture/>

1. Trzeci filar kluczowej inicjatywy: zmniejszenie nadmiernej zależności i zwiększenie bezpieczeństwa (w zakresie żywności pochodzenia wodnego)
2. Horyzontalne środki wspomagające: zmniejszenie niepotrzebnych obciążeń regulacyjnych i administracyjnych dla przedsiębiorstw

Konsultacje publiczne - ankieta

Celem Wspólnej Polityki Rybołówstwa jest zapewnienie długoterminowej stabilności rybołówstwa i akwakultury, dostępności dostaw żywności oraz odpowiedniego poziomu życia społeczności związanych z rybołówstwem i akwakulturą.

Pomimo tego, że instytucje unijne od ponad dwóch dekad podkreślają chęć uwolnienia potencjału unijnej akwakultury, a na lata 2014-2020 na akwakulturę przeznaczono ponad 1 miliard euro, rzeczywistość jest następująca:

1. Od 2000 r. wielkość produkcji akwakultury w UE uległa stagnacji.
2. Zatrudnienie w tym sektorze spadło.
3. Wskaźnik samowystarczalności UE w zakresie produktów wodnych osiągnął najniższy poziom w 2022 r., wynosząc 37,5%.
4. Deficyt handlowy UE w zakresie żywności pochodzenia wodnego wyniósł 22 miliardy euro w 2023 r.
5. UE nie wprowadziła wskaźników dotyczących zrównoważonego rozwoju akwakultury.

W tej kwestii AAC uważa, że Wspólna Polityka Rybołówstwa nie jest:

1. Skuteczna w spełnianiu oczekiwań i osiągnięciu celów
2. Efektywna pod względem opłacalności i proporcjonalności rzeczywistych kosztów do korzyści
3. Odpowiednia do bieżących i pojawiających się potrzeb
4. Spójna (wewnętrzna i zewnętrzna) z innymi działaniami UE lub umowami międzynarodowymi.



III. Zalecenia

Zalecenia

Do Komisji Europejskiej:

- AAC podtrzymuje potrzebę ujednolicenia polityki UE w zakresie akwakultury, rolnictwa, dobrostanu zwierząt i rybołówstwa oraz ponawia zalecenie w sprawie reformy polityki UE w zakresie akwakultury⁸.
- Reforma Wspólnej Polityki Rybołówstwa powinna uwzględniać unijny Kompas Konkurencyjności.

⁸ Komitet Doradczy ds. Akwakultury, 2024 r. Zalecenie w sprawie reformy polityki w zakresie akwakultury
<https://aac-europe.org/en/publication/aac-recommendation-for-an-aquaculture-policy-reform/>



Komitet Doradczy ds. Akwakultury (AAC)
Rue Montoyer 31, 1000 Bruksela, Belgia

Tel.: +32 (0) 2 720 00 73

E-mail: secretariat@aac-europe.org

LinkedIn: <https://www.linkedin.com/company/aquaculture-advisory-council/>
www.aac-europe.org